

[Ninn-Hansen.]

somhed ved finanslovdebatten i år, opfordrede jeg den højtærede minister til, når han fremkom med sit forslag om takstforhøjelser, da samtidig at fremkomme med et rationaliseringsforslag.

Ved tidligere lejligheder har vi opfordret den højtærede minister til at komme med en 5 års plan, der kunne angive denne rationalisering og den nedlæggelse af de dele af statsbanernes virksomhed, der ikke kan forrente sig. Jeg ved ikke, om den højtærede minister for offentlige arbejder bemærkede en udtalelse, den højtærede finansminister kom med i eftermiddags, en erkendelse fra den højtærede finansminister, der led noget i retning af, at budgetkontrollen ikke har været tilstrækkelig, at vi har arbejdet med for kortsigtet planlægning. Jeg synes, at den højtærede minister for offentlige arbejder skulle have beskæftiget sig mere med den højtærede finansministers erkendelse her og have virket mere for at følge opfordringen til her i det høje ting at fremlægge en rationaliseringsplan og dermed give folketinget arbejdsstof, således at man ad den vej kunne nå frem til en balance på statsbanernes regnskab og på længere sigt en fornuftigere planlægning med hensyn til statsbanernes virksomhed.

Den højtærede minister har ikke fulgt vort ønske om at fremkomme med et sådant forslag. Vi vil derfor i det konservative folkeparti, når vi kommer til udvalgsarbejdet, anmode udvalget om at opfordre statsbanernes generaldirektør til at komme til stede i udvalget og med udvalget drøfte sådanne rationaliseringsplaner. Forhåbentlig kan han også komme til stede ved en senere lejlighed og da forelægge en rationaliseringsplan, som vi så kan drøfte. Jeg går ud fra, at den højtærede minister for offentlige arbejder er ganske indforstået med, at generaldirektøren kommer til stede og forhandler direkte med udvalget. Det vil jo være helt igennem i overensstemmelse med de tanker, der bl. a. gør sig gældende hos tingets højtærede formand om at placere folketinget og folketingets udvalg bedre og mere sikkert med hensyn til de arbejdsopgaver, der pålægges os.

Vedrørende forslaget om posttaksterne er det også muligt, at en rationaliseringsdrøftelse på dette område kan være på sin plads.

Jeg vil gerne med det samme sige, at det, som den højtærede minister vel vil betegne som rationalisering og i sin fremsættelsestale omtaler som enhedstelevæsenet, vil vi ikke på dette stadium give noget tilsagn om. Men det er vel et spørgsmål, om hele postombæringen ikke på visse områder er for gammeldags, om man ikke kunne gøre den billigere; men det kan vi jo drøfte i udvalget.

Det er rigtigt som nævnt af det ærede medlem hr. Kaj Rasmussen, at spørgsmålet om avisportoer ved flere lejligheder under tidligere debatter har givet anledning til en række bemærkninger. Jeg skal kun gøre ganske få bemærkninger om det i dag. Jeg vil gerne sige, at selvfølgelig bør aviserne som andre forsendelser inden for postvæsenets område deltage i de forhøjelser og lønforhøjelser, der er blevet tale om. Det synes vi er rimeligt. Vi er jo ikke ligesom den højtærede undervisningsminister tilhængere af statstilskud til pressen, heller ikke af indirekte statstilskud. Men det er dog rimeligt at se på avisernes stilling ud fra det synspunkt, som også det ærede medlem hr. Kaj Rasmussen nævnte, nemlig avisernes betydning for hele samfundslivet, for hele folkestyret, den betydning, man tillægger aviserne for den frie debat. Og dér kan man ikke komme uden om, at regeringen ved de forslag, vi behandler i dag, dels vil påvirke avisernes indtægter, dels deres udgifter. Annonceskatten vil kunne virke i den retning, at aviserne får færre muligheder for at få indtægter til deres drift, og samtidig øger man deres udgifter igennem en forøgelse af avisportoer.

Da det er avisernes stilling og muligheder, der interesserer os, må vi selvfølgelig se på de to forslag under ét. Kan vi gennemføre det, der her forelægges fra regeringens side, uden en betydelig risiko for, at bladdøden går videre? Jeg tror dog, at vi alle, også regeringspartiet, er interesseret i at undgå foranstaltninger, der kan bevirke, at aviserne ikke får rimelige muligheder for at arbejde.

Når jeg nævner aviserne, tænker jeg ikke alene på dagbladene, men også på det nye skud, der er kommet frem: distriktsbladene. For mig ser det sådan ud, at man forhøjer portoer for distriktsbladene mere, end man gør det for dagbladene. Det mener jeg ikke er rimeligt. Jeg mener ikke, det er rimeligt,